

ПАТРІАРХИ.

§. 16. Званіє Авраамово.

Послѣ потопа человекѣцы тѣ пакъ, както рекохмы, оумножиха са и по всички та земѣхъ распростраха са. Обаче еко-ро пакъ заборавиха Бога, възмѣсто на Творца си, кланалиса сѣхъ на мѣсица, на слънце то и на сакаквы їдшли. Междѣ раз-вращенни тѣ человекѣцы намѣриси само єдинъ Боговозливъ и доводѣтеленъ мѣжъ, когото избра Богъ, да са опази чрезъ него и потомство то мѣ истинно то Богочитаніє, и да са раздаде на сички тѣ народи. Той Боговозливый мѣжъ є былъ Патріархъ Авраамъ, отъ Симово-то колѣчо. — Патріархъ ще рече праотецъ. — (Имѣнѣваса така зацо то онъ є отецъ на цѣлъ єдинъ народъ). Рече Богъ на Авраамъ: излѣзи отъ отецтво то си, и иди въз предѣли тѣ, кито ще ти покажѣ. Ще тѣхъ направѣхъ праотецъ на голѣмъ народъ, погледни на не-вѣ то, исчисли, ако можѣ, звезды тѣ, потомцы тѣ ти сѣ тѣхъ ще са сравнѣтъ по число то, и всички тѣ народы чрезъ тебе ще са благословѣтъ. И така Авраамъ оусердно взе женѣ си Саррѣ, вратанца си Лота, и слѣгы тѣ си сѣ стада та си и отиде.

Пѣтешествѣва и дойди Авраамъ въз Ханаанъ, кито є былъ єдинъ най красенъ предѣлъ на зема та. Дѣто є было прѣкрасно пасище за стада и пчели. И зато са дѣма: какъ чрезъ Ханаанъ тече мѣдъ и млеко. Авраамъ промина чрезъ всичкій той предѣлъ и дойде до Сѣхемъ, най красны тѣ по-ланы въз цѣлый предѣлъ. Тога мѣ рече Богъ: Таа землѣхъ да-вамъ на тебѣ и чада та ти. Авраамъ пзленъ отъ сѣрдечна благодарность, направи тамо на Бога жертвеникъ.

§. 17. Авраамово миролюбіє.

Авраамъ ималъ много слѣгы, и камилы, говеда и овцы, така отъ всички тѣ тѣхъ животны ималъ є и Лотъ доволно.